

Данчовъ, роденъ въ Сливенъ прѣзь 1857 г., бивши прѣдседателъ на Върховния Касаціоненъ Сждъ¹⁾. *Д-ръ Данчовъ* е училъ първоначално въ Сливенъ и билъ единъ отъ най-прилежнитѣ ученици. Заедно съ Д-ръ Добри Минковъ той е писалъ и позивитѣ за сливенския митингъ прѣзь 1872 г. Въ сжщата година, като стипендиантъ на фондъ „Силимински“ заминава за Кенигрець (Чехия), дѣто завършилъ тамошната класическа гимназия, а слѣдъ това постъпва по правото въ Прага и Иена, което завършва съ докторатъ, а въ 1881 г. се връща въ Сливенъ и става адвокатъ. Прѣзь 1882 г. билъ назначенъ за членъ на Върховното Сждилище въ Румелия, а слѣдъ това, по свое желание, връща се въ Сливенъ като прокуроръ на мѣстния сждъ до 6-и Септемврий 1885 г. Слѣдъ това е бивалъ послѣдователно началникъ на отдѣление въ Министерството на Правосждието и прѣдсѣдателъ на Пловдивския Апелативенъ сждъ. Вече прѣзь 1887 г. става членъ на Върховния Касаціоненъ Сждъ и прокуроръ при сжщия, а при това и хонорованъ професоръ по римско право въ Софійския юридически факултетъ.

Прѣзь 1901 г., въ съставения да произведе нови избори смѣсенъ кабинетъ, Д-ръ Данчовъ влѣзе като министъръ (на Правосждието), обаче, както казватъ самитѣ сливенци, „за день до пладня“. Като министъръ той бѣ избранъ и за депутатъ отъ Сливенъ, но слѣдъ привършената мисия на кабинета, отказа се отъ депутатския си мандатъ и пакъ се прибра въ Касаціята.

Д-ръ П. Данчовъ се ползувалъ съ рѣдка ерудиция по правнитѣ въпроси. Починалъ на 8 февр. 1913 г.

Първи отъ неговитѣ опити за списване е билъ „Краткъ очеркъ на Бр. Миладинови“, по данни изложени въ Ригровия Slovník Nausny и обнародванъ въ „Читалище“. Като студентъ въ Прага, заедно съ Wagner съставилъ кратка Mluvínce jazyka bulharského (кратка бълг. граматика, 1879 г.). Писалъ е разни статии въ „Марица“ „Българска Илюстрация“, „Знание“ (съ псевдонимъ *Драгни Сливисусъ*), въ „Южна България“, „Търновска Конституция“ и „Свобода“. Прѣвелъ е драмата на чеха Karel Tuma „Съвѣстѣта или жертвитѣ на Балкана“ (1888 г.), и сътрудничилъ на „Юридическо Списание“.

Трети, слѣдъ „Съвѣтникъ“, сливенски вѣстникъ е „Смѣшлю“, седмиченъ „хумористически, сатирически, политически и литературенъ“. Неговъ редакторъ е билъ Г. А. Голчевъ, роденъ въ Калоферъ прѣзь 1848 г., а умрѣлъ въ Одринъ прѣзь 1893 г. (Слѣдвалъ е като униятски българинъ въ Римъ, сътрудничелъ на Славейковъ въ Цариградъ. Въ

¹⁾ В-къ „Съвѣтникъ“ е излизалъ отъ 1881 г. до 1887 г., а слѣдъ това наново се подкача отъ 8 и Февруарий 1890 г. до 15-и Декемврий сжщата година.